

Warszawa, dnia 11 grudnia 2025 r.

Poz. 34

**DECYZJA NR DRR-WRRR.712.10.2025.KS
PREZESA URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO**

z dnia 26 listopada 2025 r.

umarzająca w całości postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia zgody na rozwiązanie umowy nr 60/012/0249/24 z dnia 22 listopada 2024 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2024/2025 zawartej z Rail Cars Logistics sp. z o.o. z uwagi na bezprzedmiotowość ww. postępowania.

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹ („k.p.a.”), w związku z art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym², („ustawa o transporcie kolejowym”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie („PKP PLK S.A.” lub „Zarządca”), z 25 czerwca 2025 r. (doręczonym do Urzędu Transportu Kolejowego 27 czerwca 2025 r.), o udzielenie zgody na rozwiązanie umowy nr 60/012/0249/24 („Umowy”) z dnia 22 listopada 2024 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2024/2025 zawartej z Rail Cars Logistics sp. z o.o., z siedzibą w Katowicach, („Spółka” lub „Rail Cars Logistics”),

umarzam w całości postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia zgody na rozwiązanie umowy nr 60/012/0249/24 z dnia 22 listopada 2024 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2024/2025 zawartej z Rail Cars Logistics sp. z o.o. z uwagi na bezprzedmiotowość ww. postępowania.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

22 listopada 2024 r. została zawarta Umowa nr 60/012/0249/24 o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy pomiędzy PKP PLK S.A. a Rail Cars Logistics.

27 czerwca 2025 r. PKP PLK S.A., z uwagi na nieuregulowanie przez Rail Cars Logistics opłat za 4 okresy rozliczeniowe, zgodnie z § 18 ust. 8 Umowy, zwróciła się do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego („Prezesa UTK”) z wnioskiem o udzielenie zgody na rozwiązanie Umowy. Uzasadniając powyższy wniosek PKP PLK S.A. poinformowała, że prowadzone dotychczas przez Zarządcę działania windykacyjne nie doprowadziły do uregulowania przez Spółkę należności za korzystanie z infrastruktury kolejowej.

Pismem z 2 lipca 2025 r. znak: DRR-WRRR.712.10.2025.2.KS, Prezes UTK zawiadomił PKP PLK S.A. i Rail Cars Logistics („Strony”), o wszczęciu na wniosek Zarządcy postępowania administracyjnego w przedmiocie wyrażenia zgody na rozwiązanie umowy. Ponadto, tym samym pismem, Prezes UTK zawiadomił Strony o uprawnieniach wynikających z art. 10 k.p.a., tj. o możliwości złożenia oświadczeń i stanowisk w sprawie oraz wypowiedzi co do zebranych dowodów i materiałów, w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Również w tym samym piśmie Prezes UTK, wezwał Rail Cars Logistics do ustosunkowania się do wniosku PKP PLK S.A. z 25 czerwca 2025 r. o udzielenie zgody Prezesa UTK na rozwiązanie Umowy zawartej z Rail Cars Logistics. Ponadto, Prezes UTK wezwał PKP PLK S.A. do przedstawienia informacji odnośnie zalegania przez Rail Cars Logistics z regulowaniem należnych opłat oraz czy Zarządca zaspokaja swoje roszczenia z wpłaconej przez Spółkę gwarancji finansowej. Jednocześnie, na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej³, Prezes UTK poinformował PKP PLK S.A. o konieczności dokonania opłaty z tytułu wydania decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej oraz o obowiązku przedstawienia dowodu dokonania wyżej wymienionej opłaty.

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 1234.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 1154.

Rail Cars Logistics nie podjęła wyżej wymienionego pisma w terminie. Zgodnie z art. 44 § 4. k.p.a., doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia 14 dniowego okresu przechowywania pisma w placówce pocztowej, a pismo pozostawia się w aktach sprawy. W przedmiotowej sprawie termin ten upłynął 21 lipca 2025 r. (pierwsze awizowanie miało miejsce 7 lipca 2025 r.), należy uznać zatem, że skuteczne doręczenie przedmiotowego pisma miało miejsce 22 lipca 2025 r.

Pismem z dnia 9 lipca 2025 r. znak: IUS6.7010.111.2025.SK.5 (doręczonym do Urzędu Transportu Kolejowego: 10 lipca 2025 r.), PKP PLK S.A. przedstawiła informacje odnośnie zalegania przez Rail Cars Logistics z regulowaniem należnych opłat.

Pismem z dnia 31 lipca 2025 r., znak: DRR-WRRR.712.10.2025.5.KS, Prezes UTK, zawiadomił Strony postępowania, że do materiału dowodowego dołączono pismo PKP PLK S.A. z dnia 9 lipca 2025 r., w którym poinformowano o stanie zobowiązań Spółki wobec Zarządcy. Ponadto Zarządca poinformował, że nie występował na podstawie § 13 ust. 3 Umowy do Spółki o wpłatę zaliczek, ze względu na brak zamówionej pracy eksploatacyjnej przez Spółkę w terminie 10 dni przed pierwszym dniem miesiąca, w którym rozpoczęła się realizacja przejazdów pociągów. Prezes UTK zawiadomił strony postępowania, że niniejsze postępowanie z uwagi na zapewnienie możliwości skorzystania z uprawnień wynikających z art. 10 k.p.a. zostanie zakończone do dnia 31 sierpnia 2025 r.

Rail Cars Logistics nie podjęła wyżej wymienionego pisma w terminie. Zgodnie z art. 44 § 4. k.p.a., doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia 14 dniowego okresu przechowywania pisma w placówce pocztowej, a pismo pozostawia się w aktach sprawy. W przedmiotowej sprawie termin ten upłynął 21 sierpnia 2025 r. (pierwsze awizowanie miało miejsce 7 sierpnia 2025 r.), należy uznać zatem, że doręczenie przedmiotowego pisma miało miejsce 22 sierpnia 2025 r.

W dniu 4 sierpnia 2025 r. Prezes UTK decyzją, znak: DPN-WPOA.401.10.2025.MP, cofnął jednolity certyfikat bezpieczeństwa nr PL1020240032, wydany na podstawie decyzji Prezesa UTK z 7 marca 2024 r., sygnatura: DMB-WKSZ.400.39.2023.EŚ. Tym samym Prezes UTK uznał, że system zarządzania bezpieczeństwem w transporcie kolejowym Spółki jako przewoźnika kolejowego aktualnie nie spełnia wymagań określonych przez kryteria zawarte w załączniku I do rozporządzenia 2018/762.

Zarządca pismem z dnia 26 września 2025 r., znak: IUS6.7010.111.2025.SK.10 poinformował Spółkę o wygaśnięciu umowy nr 60/012/0249/24.

Pismem z dnia 8 października 2025 r., znak: DRR-WRRR.712.10.2025.10.KS, Prezes UTK, zawiadomił Strony postępowania, że do materiału dowodowego dołączono decyzję Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, znak: DPN-WPOA.401.10.2025.MP, cofającą jednolity certyfikat bezpieczeństwa nr PL1020240032 oraz pismo Zarządcy z dnia 26 września 2025 r., znak: IUS6.7010.111.2025.SK.10, którym Spółka została poinformowana o wygaśnięciu umowy nr 60/012/0249/24. Prezes UTK zawiadomił Strony postępowania, że niniejsze postępowanie z uwagi na zapewnienie możliwości skorzystania z uprawnień wynikających z art. 10 k.p.a. zostanie zakończone do dnia 30 listopada 2025 r.

Rail Cars Logistics nie podjęła wyżej wymienionego pisma w terminie. Zgodnie z art. 44 § 4. k.p.a., doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia 14 dniowego okresu przechowywania pisma w placówce pocztowej, a pismo pozostawia się w aktach sprawy. W przedmiotowej sprawie termin ten upłynął 30 października 2025 r. (pierwsze awizowanie miało miejsce 16 października 2025 r.), należy uznać zatem, że doręczenie przedmiotowego pisma miało miejsce 31 października 2025 r.

Strony nie skorzystały z przysługującego im uprawnienia z art. 10 k.p.a.

Mając na względzie powyższy stan faktyczny, Prezes UTK zważył, co następuje.

Stosownie do art. 13a ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym: do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem art. 13ab i art. 13b ust. 2 i 3, przepisy k.p.a.

Niniejsze postępowanie zainicjowane zostało wnioskiem Zarządcy, który wpłynął do Urzędu Transportu Kolejowego 27 czerwca 2025 r.

Zgodnie z art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej wymaga zgody Prezesa UTK, udzielonej w drodze decyzji.

Umowa została zawarta między PKP PLK S.A., posiadającą autoryzację bezpieczeństwa nr PL2120210000, wydaną przez Prezesa UTK, a przewoźnikiem – Rail Cars Logistics, posiadającym wówczas jednolity certyfikat bezpieczeństwa nr PL1020240032 oraz licencję na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy oraz świadczenia usług trakcyjnych nr L/127/2023, które zostały wydane przez Prezesa UTK.

Poza sporem pozostaje fakt, że Zarządca był uprawniony do skorzystania z możliwości określonej w art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym jako strona umowy będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Zgodnie bowiem z treścią

tego przepisu rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej wymaga zgody Prezesa UTK, udzielonej w drodze decyzji. Jest to postępowanie prowadzone na wniosek, który złożyć mogą Strony umowy, której dotyczy wniosek, a zatem Zarządca lub Spółka.

Prezes UTK oparł ustalenia mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy na twierdzeniach PKP PLK S.A. zawartych we wniosku, na informacjach znajdujących się w dokumentach stanowiących załączniki do wniosku oraz na dokumentach załączonych do materiału dowodowego postępowania przesłanych przez Zarządcę, stwierdzając, co następuje.

Strony zawarły umowę 22 listopada 2024 r. na okres obowiązywania rozkładu jazdy pociągów 2024/2025.

4 sierpnia 2025 r. Prezes UTK decyzją, znak: DPN-WPOA.401.10.2025.MP, cofnął jednolity certyfikat bezpieczeństwa nr PL1020240032.

Zarządca pismem z dnia 26 września 2025 r., znak: IUS6.7010.111.2025.SK.10 poinformował Spółkę o wygaśnięciu umowy nr 60/012/0249/24.

Umowa wygasa z dniem powzięcia przez którąkolwiek ze Stron informacji o utracie ważności certyfikatu bezpieczeństwa lub jednolitego certyfikatu bezpieczeństwa.

Niniejsze postępowanie stało się zatem bezprzedmiotowe, bowiem nie jest możliwe wydanie decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy, która już wygasła.

W tym miejscu należy przywołać brzmienie przepisu art. 105 § 1 k.p.a., zgodnie z którym, „Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części”.

Wyżej wymieniony przepis, poprzez użycie przez ustawodawcę sformułowania „wydaje”, stanowi normę bezwzględnie obowiązującą, co oznacza, że Prezes UTK jest zobowiązany do umorzenia postępowania w sytuacji, gdy brak jest przedmiotu sprawy, który podlegałby rozpatrzeniu.

Odnosząc się do zagadnienia bezprzedmiotowości postępowania, wskazać należy, że zgodnie z poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego, zwanego dalej „NSA”, zawartym w wyroku z 29 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK1055/08: „bezprzedmiotowość postępowania zachodzi jedynie w sytuacjach, gdy w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu”. Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny, zwany dalej „WSA”, w Szczecinie w wyroku z 13 marca 2013 r., sygn. Akt II SA/Sz 356/12, stwierdził, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 k.p.a. zachodzi, gdy brak jest jednego z elementów stosunku materialnoprawnego, wobec czego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Może mieć ona charakter podmiotowy lub przedmiotowy. Pierwszy z przypadków zachodzi wtedy, gdy z żądaniem występuje podmiot, któremu nie służy przymiot strony w postępowaniu, drugi – gdy sprawa nie ma charakteru administracyjnego, albo gdy nastąpiło przedawnienie żądania lub gdy brak jest przedmiotu żądania(...)”.

Z powyższego wynika, że zawsze w przypadku stwierdzenia przez organ administracji publicznej obiektywnych przesłanek bezprzedmiotowości postępowania, organ zobowiązany jest to postępowanie umorzyć, w oparciu o art. 105 § 1 k.p.a. Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, nie ma wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Umorzenie postępowania administracyjnego jest wyjątkiem od stanu funkcjonowania prawa związanego z możliwością kształtowania, w oparciu o normy administracyjnego prawa materialnego przez organ administracji publicznej, sytuacji podmiotów administrowanych. Umorzenie postępowania administracyjnego powinno więc być traktowane jako środek ostateczny, mający zastosowanie tylko w tych sytuacjach, kiedy nie ma możliwości podjęcia merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy (wyrok NSA z 9 października 1998 r., sygn. akt IV SA 1634/96), co wynika z wystąpienia trwałej przeszkody uniemożliwiającej wydanie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy (wyrok WSA w Warszawie z 22 maja 2007 r., sygn. akt III SA/Wa 689/07, Legalis).

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że: „bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia” (tak wyrok NSA z 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt III SA 2225/01).

Na stosunek materialno-prawny składają się cztery elementy:

- 1) podmiot stosunku,
- 2) przedmiot stosunku,

- 3) sfera faktów mających znaczenie dla możliwości konkretyzacji stosunku,
- 4) sfera prawna, z której wywodzi się określony stosunek prawny (interes prawny), przesądzający o możliwości i kształcie konkretyzacji tego stosunku.

W świetle ugruntowanego w orzecznictwie poglądu, brak któregośkolwiek z wymienionych powyżej elementów stosunku materialnoprawnego oznaczać będzie, że postępowanie administracyjne stało się bezprzedmiotowe.

Wobec powyższego zważyć należy, że wygaśnięcie Umowy z mocy jej zapisów, uniemożliwia Prezesowi UTK wydanie decyzji, o którą wnioskowała PKP PLK. Umowa wygasła z dniem powzięcia przez Zarządcę informacji o utracie przez Spółkę ważności jednolitego certyfikatu bezpieczeństwa. Zatem nie jest możliwe wydanie decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy, która już wygasła.

W związku z tym należy uznać, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 105 § 1 k.p.a., uzasadniające umorzenie niniejszego postępowania.

Umorzenie obligatoryjne postępowania administracyjnego wiąże się z tzw. obiektywną bezprzedmiotowością postępowania administracyjnego. Ze względu na czynnik obiektywny, umorzenie postępowania administracyjnego nie jest uzależnione od woli orzekającego organu administracji publicznej, lecz od spełnienia się obiektywnie istniejącej jakiegokolwiek przyczyny bezprzedmiotowości, której istnienie taki organ musi stwierdzić i wykazać w decyzji o umorzeniu postępowania, wydanej w ramach art. 105 § 1 k.p.a. (tak: M. Wolanin, *Bezprzedmiotowość a bezzasadność roszczenia o zwrot nieruchomości wywłaszczonej*, PS 2000).

Mając na uwadze powyższe, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 105 § 1 k.p.a., Prezes UTK podjął decyzję jak w sentencji.

POUCZENIE

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Prezesa UTK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej decyzji.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa UTK. Wpis od skargi wynosi 200 zł i uiszczany jest gotówką do kasy sądu administracyjnego lub na rachunek bankowy tego sądu, zgodnie z art. 15 w zw. z art. 127 § 3 w zw. z art. 129 § 2 k.p.a. w zw. z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 13 § 2, art. 52 § 1 i § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi („p.p.s.a.”)⁴ w zw. z § 2 ust.1 pkt 2 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi⁵.

Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o prawo pomocy, obejmujące zwolnienie strony od kosztów sądowych oraz bezpłatne ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika, na zasadach określonych w art. 239 – art. 262 p.p.s.a.

Strona zadowolona z decyzji może złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skutkujące prawomocnością decyzji. Złożenie oświadczenia następuje na zasadach ogólnych przewidzianych dla wniesienia podania, określonych w art. 63 § 1 k.p.a.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego
Alicja Kozłowska dyrektor Departamentu Regulacji Rynku

⁴ Dz.U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.

⁵ Dz.U. z 2021 r. poz. 535.